

OKÓLNIA

KURII DIECEZJALNEJ PŁOCKIEJ

1/2018

Płock – dnia 2 stycznia 2018 r.

1

LIST EPISKOPATU POLSKI NA ROK ŚWIĘTEGO STANISŁAWA KOSTKI

Umiłowani w Panu Siostry i Bracia!

Rok 2018 jest obchodzony w Kościele w Polsce jako Rok Świętego Stanisława Kostki. Ten młody polski szlachcic podobnie jak Samuel usłyszał Boga, wołającego go po imieniu. I jak Samuel odpowiedział: „Mów, Panie, bo sługa Twój słucha!” (1 Sm 3,9), a następnie z determinacją poszedł pełnić wolę Bożą wbrew wszelkim przeciwnościom. Świętego Stanisława Kostkę pragniemy zaprosić dzisiaj, aby stał się patronem rozpoczętego właśnie nowego roku. O tym wyborze zdecydowała zarówno 450. rocznica jego śmierci, jak i program duszpasterski Kościoła w Polsce. Jeśli mamy w tym roku rozważać osobę i dary Ducha Świętego dane w sakramencie bierzmowania, nie może być lepszego patrona niż ten, który został uzdolniony przez Ducha Świętego do „mężnego wyznawania wiary” w dojrzały i niebanalny sposób.

Ponad to ważnym motywem ogłoszenia roku 2018 Rokiem Świętego Stanisława Kostki jest także zwołany na październik w Rzymie Synod Biskupów, poświęcony młodzieży i rozeznawaniu powołania. Dobre przygotowanie do tego Synodu jest wspólnym zadaniem dla duszpasterzy, rodziców i wychowawców a także młodzieży, której przez całe stulecia patronował i nadal patronuje św. Stanisława Kostka. W 100. rocznicę odzyskania niepodległości nie zapominajmy również, że już w 1674 roku a więc jeszcze przed kanonizacją bł. Stanisława Kostki, papież Klemens X ogłosił go patronem Korony Polskiej i Wielkiego Księstwa Litewskiego.

1. Dla Boga i ojczyzny

Święty Stanisław Kostka urodził się w 1550 r. w Rostkowie na Mazowszu. Jego ojciec był kasztelanem, a krewni zajmowali znaczące stanowiska w Polsce Jagiellonów i Wazów. Wraz z bratem wysłany został do elitarnego kolegium jezuitów w Wiedniu. Stanisław szybko zrozumiał, że nauka jest wstępem do świadomego podejmowania służby Kościołowi i społeczeństwu. Zapisano, że uczył się, „aby podobać się Bogu i ludziom [...], a w przyszłości ojczyźnie i sobie samemu przynieść korzyść”. To pierwsza lekcja, jaką otrzymujemy dzisiaj od św. Stanisława Kostki.

2. *Ad maiora natus sum* – Do wyższych rzeczy zostałem stworzony

Drugą lekcją, jaką daje nam od św. Stanisław, jest pobożność. Była to pobożność, która wymagała swoistego męstwa. Mimo iż spotykał się z brakiem zrozumienia, w środowisku kolegów nie wstydził się modlitwy i medytacji. Powtarzał, że „trzeba więcej podobać się Bogu, niż bratu”. Wychowany w kulturze renesansu, za swoją życiową dewizę obrał wyznanie: „Do wyższych rzeczy zostałem stworzony i dla nich winienem żyć” *Ad maiora natus sum*. Nie było w tych słowach pychy ani pogardy dla tego, co małe ale świadomość godności człowieka i tęsknota za tym, co święte i doskonałe.

Ucząc się w Wiedniu, Stanisław mieszkał na stacji w domu należącym do protestanta. Były to czasy szczególnych napięć pomiędzy protestantami a katolikami będące skutkami reformacji. Stanisław z bólem dostrzegał, jak negowana jest prawda o Eucharystii i kult Matki Bożej. Im więcej jednak widział nadużyć, tym bardziej tajemnice te stawały się mu drogą.

Stąd wypływa trzecia lekcja św. Stanisława na dzisiejsze czasy: wezwanie do wiernego trwania przy katolickiej prawdzie życia, nawet wówczas, gdy cały świat wokół próbuje jej zaprzeczyć. Męstwo nie polega na zbrojnej walce czy traktowaniu innych jako nieprzyjaciół, ale na tym, że my sami pozostajemy wierni i pomagamy innym w trwaniu w wierności. Z im większą obojętnością lub nienawiścią spotyka się chrześcijańska miłość i prawda, tym gorliwiej powinniśmy nimi żyć.

3. Wierność powołaniu

Decyzja Stanisława o wstąpieniu do zakonu jezuitów spotkała się z ostrym sprzeciwem jego rodziców. Uważali, że mają lepszy pomysł na jego życie. Niestety, takie postawy nie należą do rzadkości także i dziś. Stanisław odkrył powołanie i chciał na nie odpowiedzieć za wszelką cenę. Potrafił walczyć o realizację woli Bożej w swoim życiu. Rozumiał, że kiedy musi wybierać między wolą rodziców, presją środowiska a wolą Boga, powinien słuchać Boga. Ten siedemnastoletni chłopak opuścił Wiedeń, przeszedł pieszo ponad 600 km, żeby wreszcie spełnić swoje marzenie i dotrzeć do Dylingi w Bawarii, do przełożonego jezuitów i tam wstąpić do zakonu. Dylinga okazała się dla niego jednak trudnym doświadczeniem. Nikt bowiem nie witał go tam z otwartymi ramionami. Przyjęto go na próbę i posłano go do sprzątanania pokoi oraz pomocy w kuchni. Stanisław jednak zwyciężył. Musiał zaimponować starszym braciom swoją determinacją, skoro przełożony napisał o nim: „Spodziewam się po nim rzeczy wielkich”. Kolejna lekcja św. Stanisława jest dla nas wezwaniem do sumiennego wykonywania obowiązków, czyli do tego, co Jezus nazywa „wiernością w rzeczach małych” (por. Mt 25,21).

4. Tęsknota za niebem

Ostatnim etapem życia Stanisława był pobyt w Rzymie. Po dotarciu do Wiecznego Miasta był szczęśliwy, choć nadal odbierał od ojca listy pełne grózb. Śluby zakonne złożył mając 18 lat. Poruszony słowami rekolekcjonisty, że każdy miesiąc bracia winni spędzać tak, jakby to był ostatni miesiąc w ich życiu, Stanisław wyznał, że ma przed sobą tylko jeden miesiąc życia. We wspomnienie św. Wawrzyńca – 10 sierpnia – napisał list do Matki Bożej z prośbą o wyjednanie mu łaski śmierci w święto jej Wniebowzięcia. Jeszcze tego samego dnia zachorował, a 15 sierpnia 1568 r. zmarł. To jeszcze jedna lekcja dla nas: jak tęsknić za niebem i jak żyć tu i teraz, by żyć w wieczności. Rozumiał to doskonale Cyprian Kamil Norwid, gdy wpatrzony w rzymski grób św. Stanisława, pisał:

„A ty się odważ świętym stanąć Pana
A ty się odważ stanąć jeden sam
Być świętym – to nie zlekły powstać z wschodem
To ogromnym być, przytomnym być!”

(C.K. Norwid: „A ty się odważ”)

5. „Kostka” znaczy „więcej”

Oto prawdziwe wezwanie na ten rok dla Was, Młodzi Przyjaciele, Rodzice i Wychowawcy: „Kostka” znaczy „więcej!” Żyjąc w XXI wieku nie powtórzymy dokładnie czynów św. Stanisława Kostki. Naszym zadaniem jest raczej zrozumienie ducha tego świętego, który nie dał się zwieść mirażowi wygodnego życia, zabezpieczonego majątkiem rodziców. Miał odwagę przeciwstawić się panującym modom i naciskom grupy. Nie chciał ani imponować, ani uczynić z życia jednej wielkiej rozrywki. Był silną osobowością, miał swoją klasę i styl. Do końca zachował wolność. To nie był młody człowiek, który nie wie, po co żyje, jest znużony i apatyczny, żądający od innych, a nie dający nic z siebie. Nie pozwalał sobie na eksperymenty w poszukiwaniu szczęścia. Wiedział, że ten świat nie zaspokoi jego tęsknot, że prędzej czy później poczułby się w nim oszukany lub zawiedziony. Wiedział, że charakter – to nie tylko sprawa dziedziczenia cech po przodkach, nie tylko wpływ środowiska, ale rzetelna praca nad sobą. Wiedział też, że stawać się dojrzałym człowiekiem, to podejmować trud rozwoju. Nie był mięczakiem, który mówi: taki już jestem, a zło usprawiedliwia słabością, obwinia innych, oskarża warunki i historię. Był czujnym ogrodnikiem wyrrywającym chwasty słabości i grzechu, aby wyrosły piękne kwiaty i owoce. Uwierzył w miłość Boga i całym sobą na nią odpowiedział.

6. Zaproszenie

Niech przeżywany zatem w tym duchu Rok Świętego Stanisława Kostki stanie się czasem, w którym będziemy od siebie więcej wymagać. Może to być zerwanie z lenistwem duchowym i intelektualnym, zerwanie z nałogiem, zachowanie trzeźwości, modlitwa za nauczyciela lub księdza, adopcja dziecka poczętego albo post w konkretnej intencji. Zapraszamy Was również – na poziomie parafii, duszpasterstw, ruchów, seminariów i zgromadzeń zakonnych – do pogłębiania refleksji na temat życia św. Stanisława i wyzwań stojących przed młodymi katolikami w Polsce.

Bierzcie przykład ze św. Stanisława Kostki, przygotowując się do sakramentu bierzmowania. Ape-lujcie wraz z nami do ludzi kultury i środków społecznego przekazu, aby przez ciekawe filmy, przedstawienia teatralne, audycje i inne formy przekazu przywracali pamięć o Stanisławie. Pielgrzymujcie do Rostkowa – miejsca jego narodzin i do Przasnysza – miejsca jego chrztu, a także do katedry płockiej

z jej pięknym ołtarzem tego świętego oraz grobowcami władców Polski i Mazowsza. Młodzi mobilizujcie waszych rodziców i duszpasterzy, by nie bali się wymagać od was i od siebie „rzeczy większych”.

Z serca Wam błogosławimy na cały rok 2018, który będziemy przeżywać razem z św. Stanisławem Kostką, patronem dzieci i młodzieży.

Podpisali:

*Pasterze Kościoła w Polsce
obecni na 377. Zebraniu Plenarnym KEP
w Lublinie, w dniu 14 października 2017 r.*

ZARZĄDZENIE: List pasterski Episkopatu Polski należy odczytać wiernym w niedzielę, 14 stycznia 2018 r., podczas wszystkich Mszy św., w ramach kazania.

Płock, dnia 2 stycznia 2018 r.

† *Miroslaw Milewski*
Wikariusz Generalny

2

OŚWIADCZENIE RADY SPOŁECZNEJ PRZY BISKUPIE PŁOCKIM

„Chrześcijańska troska o Ojczyznę na Mazowszu”

1. Odrestaurowana w 2017 r. Kaplica Królewska w Bazylice Katedralnej w Płocku przypomina o szczególnej odpowiedzialności za Ojczyznę. Matka Kościołów mazowieckich, jedna z najstarszych Katedr w Polsce, przechowująca doczesne szczątki Władysława Hermana, Bolesława Krzywoustego i najważniejszych książąt mazowieckich, w niezwykły sposób pokazuje, jak nasi przodkowie budowali polską ojczyznę nad Wisłą, razem zresztą z innymi plemionami scalonymi przez chrzest i panowanie piastowskie. Świętując stulecie odzyskania niepodległości w 2018 r., odsłaniamy najważniejsze źródła polskiego patriotyzmu, w którym ma swoje miejsce zarówno naród, ojcowizna jak i kultura.

2. Oddziaływanie Kaplicy Królewskiej znajduje przedłużenie w setkach mazowieckich świątyń, cmentarzy, kurhanów, kapliczek i krzyży, które przechowują świadectwa służby Polsce przez obrońców Ojczyzny, ale także twórców kultury, duchownych, stróżów miejsc pamięci o małych ojczyznach. Wyrażając wdzięczność duchowieństwu, władzom samorządowym i szkolnym, jesteśmy przekonani, że rodzice, nauczyciele i katecheci znajdą sposób, aby głosy przeszłości dotarły do serc, umysłów i sumień młodych Polaków.

3. Doskonałą okazję do tego stwarza 450. rocznica śmierci św. Stanisława Kostki, obchodzona w całej Polsce jako Rok św. Stanisława Kostki. Pamiętając, że św. Stanisław Kostka już w 1671 r. został ogłoszony patronem Korony Polskiej i Wielkiego Księstwa Litewskiego, na Mazowszu mamy okazję dotknąć śladów Świętego z Rostkowa, zarówno w ziemi przasnyskiej i zakroczymskiej, jak również w bogatej historii jezuitów na Mazowszu, wraz ze słynnymi kolegiami jezuitkami w Pułtusku i Płocku.

4. Zachęcamy środowiska pedagogiczne – kościelne i świeckie naszej diecezji do przypomnienia ducha szkół jezuitkich, w których wysoki poziom naukowy łączył się z integralnym wychowaniem humanistycznym, estetycznym i religijnym. Rok Stanisławowski stwarza okazję do zwiększenia wysiłków w celu utworzenia nowych szkół katolickich w naszej diecezji. Szczególnie zachęcamy stowarzyszenia i ruchy prorodzinne (Stowarzyszenie Rodzin Katolickich, Kościół Domowy, Ruch Rodzin Nazaretańskich, Akcja Katolicka), aby w tworzenia środowisk szkolno-wychowawczych odpowiedziały na wyzwania naszych czasów.

5. Szczególnego znaczenia nabiera wychowanie patriotyczne młodych Polaków, którzy z jednej strony potrafią docenić bohaterstwo obrońców Ojczyzny, z drugiej zaś narażeni są na wpływy wielokulturowego postmodernizmu i nacjonalizmu. W tym kontekście droga św. Stanisława Kostki, Polaka z Rostkowa, szukającego wyższych wartości (*ad maiora natus sum*) w europejskiej wspólnotcie Jezuitów, może być inspiracją do odwagi pójścia za głosem powołania, także kapłańskiego czy zakonnego. Kryzys powołań kapłańskich i zakonnych powinien stać się wyzwaniem dla wszystkich wspólnot rodzinnych i kościelnych w naszej Ojczyźnie.

6. Przykład braterstwa chrześcijańskiego, tak samo dumnego ze swojej tożsamości narodowej, jak i otwartego na inne kultury pokazały Światowe Dni Młodzieży w Krakowie. Ich duch powinien być pielęgnowany w Roku św. Stanisława Kostki poprzez rozwijanie na Mazowszu „patriotyzmu gościnnego, włączającego, inspirującego się najlepszym dorobkiem sąsiadów i całej europejskiej kultury” (*por. KEP, Chrześcijański kształt patriotyzmu, n. 6*). Powinno to znaleźć wyraz w zarówno w odniesienia do braci

Ukraińców, szukających pracy w Polsce, jak i w konkretnej pomocy polskim repatriantom ze Wschodu. Wielu z nich, przynajmniej w pierwszych miesiącach po przyjeździe do Polski, znajduje przystań w Domu Polonii w Pułtusk. Zobowiązuje to nas do okazania solidarności i konkretnej pomocy.

7. W ramach troski o Ojczyznę, nie możemy zapomnieć o tych, którzy w ostatnim czasie wyemigrowali z Mazowsza za pracą do krajów ościennych. Prosimy, aby nawiązywali kontakty z polskimi ośrodkami duszpasterskimi, tworzyli solidarne grupy wsparcia, pamiętali o rodzinach pozostawionych w Polsce, w sposób godny prezentowali polską kulturę i styl życia pośród cudzoziemców. Od rodzin pozostawionych w Polsce, polskiego rządu i Kościoła mają prawo oczekiwać wsparcia, zwłaszcza w utrzymywaniu kontaktu z Ojczyzną i zapewnieniu opieki duszpasterskiej przez polskich księży.

8. Zachęcamy wreszcie duszpasterzy, rodziców, wychowawców, ludzi nauki, kultury i polityki do promocji patriotyzmu, w którym takie zasady współżycia społecznego jak życzliwość, solidarność, gotowość do pojednania i troska o wykluczonych pozwolą przezwyciężyć polskie wady narodowe, wpływające zarówno z egoistycznych postaw niektórych Polaków, jak i koniecznych do usunięcia struktur zła.

9. W tym kontekście wzywamy do budowania kultury politycznej, w której różnice w postrzeganiu dobra wspólnego, nie muszą prowadzić do walki, nienawiści, obrażania godności przeciwników politycznych. Chrześcijanie powinni stawać się promotorami dialogu między partiami politycznymi, pośrednikami między grupami społecznymi i zawodowymi, a nawet ośrodkami władzy. Powinna temu służyć szersza znajomość katolickiej nauki społecznej oraz większa aktywność wiernych świeckich w podejmowaniu odpowiedzialności za dobro wspólne.

Płock, dnia 30 grudnia 2017 r.

W imieniu Rady Społecznej
Ks. prof. dr hab. Ireneusz Mroczkowski
Przewodniczący Rady Społecznej przy Biskupie Płockim

3

KOMUNIKATY DIECEZJALNEGO DUSZPASTERSTWA MŁODZIEŻY

1. Szkoła Kontakt z Bogiem – rekolekcje dla młodzieży

Rok 2018 w naszej diecezji to Rok Świętego Stanisława Kostki – patrona młodzieży. Jest to dla nas zadanie i wielka szansa na ożywienie duszpasterstwa młodzieży w parafiach. Młodzi ludzie szukają wzorców, mądrych relacji między sobą i głębokiej więzi z Bogiem.

Jako diecezjalny duszpasterz młodzieży chciałbym zaproponować ludziom młodym, od 16 do 25 roku życia, „Szkołę Kontakt z Bogiem” – rekolekcje w milczeniu, które trwają trzy i pół dnia. Te rekolekcje są intensywną szkołą modlitwy, opartą na duchowości św. Ignacego z Loyoli. Każdego dnia planowane są cztery medytacje (po 45 minut), Msza święta oraz krótkie wprowadzenia, podczas których usłyszysz różne wskazówki na temat modlitwy. Oprócz tego, będziesz mieć okazję spotkać się z jednym z prowadzących, żeby przez ok. 20 minut podzielić się Twoim doświadczeniem modlitwy i tego, w jaki sposób Bóg Cię prowadzi na tych rekolekcjach. W chwilach wolnych będzie czas na spacer, sen i dobrą lekturę. Rekolekcje poprowadzą Księża Jezuici i Diecezjalny Duszpasterz Młodzieży w dniach 17-21 stycznia 2018 w domu rekolekcyjnym „Studnia” w Płocku. Szczegóły na stronie: www.studnia-rekolekcje.pl

Bardzo proszę Dekanalnych Duszpasterzy Młodzieży o pomoc w ogłoszeniu tej inicjatywy i zainteresowanie młodzieży tą propozycją rekolekcji.

2. Spotkanie Dekanalnych Duszpasterzy Młodzieży – 10 lutego 2018 r.

W sobotę, 10 lutego 2018 w Młodzieżowym Centrum Edukacyjno-Wychowawczym Studnia w Płocku odbędzie się spotkanie dla Dekanalnych Duszpasterzy Młodzieży. Spotkanie będzie poświęcone duszpasterstwu młodzieży w naszej diecezji, obchodom Roku Świętego Stanisława Kostki oraz ŚDM w Panamie w 2019 roku. Początek o godz. 10:00. Serdecznie zapraszam i proszę o obecność.

Płock, dnia 2 stycznia 2018 r.

Ks. Krzysztof Ruciński
Diecezjalny Duszpasterz Młodzieży

Kuria Diecezjalna Płocka

Płock, dnia 2 stycznia 2018 r.

Nr 1/2018

Ks. Piotr Orzyścedziński

Za zgodność